

VYRIAUSYBĖS ATSTOVAS VILNIAUS APSKRITYJE

Vilniaus miesto savivaldybės tarybai

Kopija
Vilniaus miesto savivaldybės merui
Remigijui Šimašiui

TEIKIMAS DĖL VILNIAUS MIESTO SAVIVALDYBĖS TARYBOS 2016-05-11 SPRENDIMO NR. 1-446 PAKEITIMO

2017 m. birželio 29 d. Nr. 1T-14
Vilnius

Vilniaus miesto savivaldybės taryba 2016-05-11 priėmė sprendimą Nr. 1-446 „Dėl Vilniaus miesto savivaldybės želdynų ir želdinių apsaugos taisyklių tvirtinimo“ (toliau – sprendimas). Sprendimo 1 punktu patvirtintos Vilniaus miesto savivaldybės želdynų ir želdinių apsaugos taisyklės (toliau – Taisyklės). Taisyklių 9, 10.2, 18, 26.1, 26.2, 26. 5, 26.6 punktai bei Taisyklių 1 priedo 6 eilutė neatitinka aukštesnės galios teisės aktų reikalavimų.

Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 4 straipsnio 6 punkte įtvirtintas savivaldybės veiklos ir savivaldybės institucijų priimamų sprendimų teisėtumo principas, kuris reiškia, kad savivaldybės veiklos klausimais priimti sprendimai turi atitikti įstatymų ir kitų teisės aktų reikalavimus, t.y. turi būti užtikrinamas savivaldybės veiklos ir savivaldybės institucijų priimamų sprendimų teisėtumas. Iš konstitucinio teisinės valstybės principo, kitų konstitucinių imperatyvų kylantis reikalavimas teisėkūros subjektams paisyti teisės aktų hierarchijos, *inter alia* reiškia, kad žemesnės galios teisės aktuose draudžiama nustatyti tokį teisinį reguliavimą, kuris konkuruotų su nustatytuoju aukštesnės galios teisės aktuose. Žemesnės galios teisės aktu negalima pakeisti aukštesnės galios teisės akto ir sukurti naujų bendro pobūdžio teisės normų, kurios konkuruotų su aukštesnės galios teisės akto normomis. Poįstatyminiais teisės aktais negalima nustatyti tokio teisinio reguliavimo, kuris nebūtų grindžiamas įstatymais. Taigi, teisėtumo principas įpareigoja laikytis teisės aktų hierarchijos ir užtikrinti, kad žemesnės galios teisės aktai atitiktų visų aukštesnės galios teisės aktų reikalavimus.

I. Taisyklių 9 punkte nustatyta *Medžiai ir krūmai, augantys miesto žemėje, priskiriami saugotiniams ir jų kirtimui arba genėjimui yra reikalingas leidimas, jeigu atitinka bent vieną kriterijų iš Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2008 m. kovo 12 d. nutarimu Nr. 206 patvirtinto Kriterijų, pagal kuriuos medžiai ir krūmai, augantys ne miškų ūkio paskirties žemėje, priskiriami saugotiniams, sąrašo*. Taigi, išskirti tik miesto žemėje augančių medžių ir krūmų, priskyrimo saugotiniams kriterijai. Tuo tarpu Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2008-03-12 nutarimu Nr. 206 patvirtinto Kriterijų, pagal kuriuos medžiai ir krūmai, augantys ne miškų ūkio paskirties žemėje, priskiriami saugotiniams, sąrašo (toliau – Kriterijų sąrašas) 3 punkte nustatyti kriterijai, pagal kuriuos *medžiai ir krūmai, augantys ne miškų ūkio paskirties žemėje, priskiriami saugotiniams*. Kriterijų sąrašo 3.8-3.11 punktuose išskirti kriterijai, kurie taikomi kaimuose ir miesteliuose augantiems medžiams ir krūmams. Akcentuotina, jog Vilniaus miesto savivaldybės teritoriją sudaro ne tik miestai. Adresų registro duomenimis Vilniaus miesto savivaldybės teritorijoje yra šios gyvenamosios vietovės: Vilniaus miestas, Grigiškių miestas, Trakų Vokė,

Neravų kaimas, Salų kaimas, Tarandės kaimas ir t.t. Be to, ir pačių Taisyklių 1 punkte nurodyta, kad šiomis Taisyklėmis nustatoma savivaldybės teritorijoje ne miško žemėje esančių želdynų ir želdinių apsauga <...>. Todėl darytina išvada, kad **Taisyklių 9 punktas, susiaurinantis medžių ir krūmų priskyrimą saugotiniams, t. y. numatantis medžių ir kūrų saugotiniams priskyrimą tik miesto žemėje, neatitinka Kriterijų sąrašo 3.8-3.11 punktų reikalavimų ir turi būti papildytas minėtuose punktuose nustatytais kriterijais.**

Kriterijų sąrašas, vadovaujantis Lietuvos Respublikos želdynų įstatymo 20 straipsnio 1 dalimi, yra patvirtintas Vyriausybės. Savivaldybės taryba negali jo pakeisti. Kaip jau buvo minėta, savivaldybės institucijos privalo veikti savo kompetencijos ribose ir jų priimti teisės aktai privalo atitikti aukštesnės galios teisės aktų reikalavimus.

II. Taisyklių 10 punkte išvardinti subjektai, turintys teisę teikti prašymus dėl saugotinių medžių ir krūmų kirtimo, genėjimo ar kitokio pertvarkymo:

10.1. *želdynų ir želdinių savininkas ar valdytojas (įskaitant ir seniūnijas bei kitus Savivaldybės padalinius);*

10.2. *dėl daugiabučio namo kieme arba artimiausioje jo aplinkoje augančių saugotinių želdinių – daugiabutį administruojanti įmonė, daugiabučio bendrijos pirmininkas arba jungtinės veiklos sutarties įgaliotinis;*

10.3. *sklypų savininkai ar valdytojai, kurių sklypuose planuojamas želdinių kirtimas vykdant statybos ar kitus darbus, kartu pateikdami statybos leidimą, patvirtintą teritorijos detalų ir (arba) techninį projektą, patvirtintą želdinių pertvarkymo projektą (su numatytais kirsti, genėti, persodinti ar kitaip tvarkyti želdiniais, jų rūšimi, skaičiumi, skersmeniu, būkle). Apie būsimus kirtimus ar kitus želdinių pertvarkymo darbus statybvietyje visuomenė informuojama prieš 5 darbo dienas pagal šių taisyklių 35.4 punkte nustatyta tvarką;*

10.4. *fiziniai ar juridiniai asmenys, kurių manymu, augantys želdiniai kelia pavojų žmonių sveikatai ir (ar) turtui.*

Taisyklių 1 priedo 6 eilutėje nustatyta: *Daugiabučių namų kiemai. Dėl leidimo želdinių genėjimui ir (arba) kirtimui gavimo gali kreiptis tik daugiabutį (-čius) namus administruojanti įmonė, daugiabučio namo bendrijos pirmininkas arba jungtinės veiklos sutarties įgaliotinis, surinkęs 51 proc. namo gyventojų parašų.*

Lietuvos Respublikos želdynų įstatymo 20 straipsnio 3 dalis numato, kad saugotinių medžių ir krūmų kirtimo, persodinimo ar kitokio pašalinimo atvejus, šių darbų vykdymo ir leidimų šiems darbams išdavimo, medžių ir krūmų vertės atlyginimo tvarką nustato Aplinkos ministerija.

Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2008-01-31 įsakymu Nr. D1-87 patvirtintų Saugotinių medžių ir krūmų kirtimo, persodinimo ar kitokio pašalinimo atvejų, šių darbų vykdymo ir leidimų šiems darbams išdavimo, medžių ir krūmų vertės atlyginimo tvarkos aprašo (toliau – Aprašas) 1 punktas reglamentuoja, jog Aprašas nustato saugotinių medžių ir krūmų kirtimo, persodinimo ar kitokio pašalinimo, šių darbų vykdymo, leidimų šiems darbams išdavimo, medžių ir krūmų vertės atlyginimo tvarką. Aprašo 2 punktas numato, kad Aprašas taikomas fiziniams ir juridiniams asmenims, norintiems nukirsti, persodinti ar kitaip pašalinti saugotinus medžius ir krūmus. Juo vadovaujasi savivaldybės, išduodamos leidimus šiems darbams atlikti ir nustatyti saugotinių medžių ir krūmų vertės atlyginimo tvarką.

Aprašo 13 punkte reglamentuojama leidimų išdavimo tvarka. Aprašo 13.1 punkte nurodyta, jog želdynų ir želdinių savininkas ar valdytojas (įskaitant ir seniūnijas), kitas fizinis ar juridinis asmuo pateikia savivaldybei argumentuotą nustatytos formos prašymą saugotinių medžių ir krūmų kirtimo, persodinimo ar kitokio pašalinimo darbams. Taigi, vadovaujantis Aprašo 13.1 punktu, prašymą dėl saugotinių medžių ar krūmų kirtimo ar kitokių pašalinimo darbų gali pateikti bet kuris fizinis ar juridinis asmuo.

Tuo tarpu Taisyklių 10.2 punkte ir 1 priedo 6 eilutėje savivaldybės taryba išskyrė asmenų grupes ir atvejus, kada ir koks asmuo gali kreiptis dėl leidimo išdavimo, ir tokiu būdu be jokio teisinio pagrindo susiaurino asmenų, turinčių teisę kreiptis dėl leidimo išdavimo *daugiabučio namo kieme arba artimiausioje jo aplinkoje augančių saugotinių želdinių* kirtimo, genėjimo ar kitokio

patvarkymo, sąrašą ir tuo pačiu apribojo kitų asmenų (įskaitant ir daugiabučio namo bendraturčio) teisę teikti prašymus dėl leidimo išdavimo.

Atkreiptinas dėmesys, jog taisyklių 10.2 punkto bei 1 priedo 6 eilutės nuostata, kad dėl leidimo kirsti daugiabučio namo kieme arba artimiausioje aplinkoje augantį saugotiną medį gali kreiptis tik tą namą administruojanti įmonė, namo bendrijos primininkas ar įgaliotinis, veikiantis pagal jungtinės veiklos sutartį, reiškia, kad joks kitas asmuo, išskyrus nurodytus taisyklių 10.2 punkte, negali teikti prašymo išduoti leidimą kirsti medį ar krūmą. Tačiau toks apribojimas ne tik kad neproporcingai apriboja kitų asmenų teises ir užkerta kelią kitiems asmenims (įskaitant ir pavienius daugiabučių namų butų ar kitų patalpų savininkus) kreiptis dėl leidimo, bet ir neužtikrina kitų asmenų (pvz. gretimo sklypo savininko ar valdytojo, kai medis auga šalia sklypo tvoros ir pavojingai pasviręs į gretimo sklypo pusę; praeiviams, kai medis auga šalia sklypo ribos/tvoros šalia šaligatvio ir kelia pavojų pro jį einantiems asmenims ir pan; beje, pagal minėtą formuluotę ir želdinių savininkas tokios teisės neturėtų) ar jų turto saugumo. Be to, atkreiptinas dėmesys ir į Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 4.85 straipsnio nuostatas (2-3 dalys), numatančias, jog ne visais atvejais sprendimų priėmimui reikalinga butų ir kitų patalpų savininkų balsų dauguma, t.y. 51 proc. balsų. Todėl reikalavimas turėti 51 proc. gyventojų parašų taip pat nepagrįstai ir neproporcingai apsunkina daugiabučių butų ir kitų patalpų savininkų teisių įgyvendinimą.

Taigi, atsižvelgiant į tai, kad leidimų kirsti ar kitaip šalinti saugotinus medžius (toliau – leidimas) išdavimo tvarka yra nustatyta Aplinkos ministro įsakymu ir ši tvarka yra privaloma savivaldybių institucijoms, kurios savo sprendimais negali nustatyti kitokio teisinio reglamentavimo, jį susiaurinti ar išplėsti, darytina išvada, kad Taisyklių 10.2 punktas bei **1 priedo 6 eilutė ta apimtimi, kuria nustato baigtinį asmenų, turinčių teisę teikti prašymus dėl saugotinių medžių ir krūmų kirtimo, genėjimo ar kitokio pertvarkymo, prieštarauja Želdynų įstatymo 20 straipsnio 3 daliai, Aprašo 13.1 punktui, o kartu ir teisėtumo bei įstatymo viršenybės principams.**

III. Taisyklių 6.2 punktas apibrėžia *leidimo* sąvoką - „*leidimas atlikti saugotinių medžių ir krūmų kirtimo, persodinimo ar kitokio pašalinimo, genėjimo darbus*“. Taigi, tais atvejais, kai Taisyklėse yra vartojamas žodis „leidimas“, reiškia yra kalbama apie saugotinus medžius ir krūmus. Taisyklių 18 punktas reglamentuoja atvejus, kada leidimo medžiams ir krūmams kirsti ar kitaip pašalinti nereikia, t.y.:

„18.1. *vaismedžiams, vaiskrūmams, natūraliai išaugusiems krūmams (išskyrus bendro naudojimo teritorijoje);*

18.2. *augantiems ant pastatų stogų, pamatų ar kitų jų dalių, gadinantiems pastato konstrukcijas;*

18.3. *augantiems atžalomis šalia suaugusių medžių kamienų arba iš kelmų – iki 8 cm skersmens;*

18.4. *kapinėse (individualiose kapavietėse) želdinių savininkų pasodintoms tujoms, kadagiams ir kitiems žemaūgiams dekoratyviniams spygliuočiams;*

18.5. *želdiniams, esantiems privačių namų valdose, privačiuose sodų sklypuose (išskyrus atvejus, kai kadastro registro pažymoje yra įrašas apie saugotinus želdinius);*

18.6. *želdiniams, kurie nėra saugotini.*“

Sisteminis teisės aiškinimo metodu aiškinant Taisyklių 6.2 bei 18 punktų nuostatas, darytina išvada, kad Taisyklių 18 punktas reglamentuoja atvejus, kada nereikia leidimo saugotinių medžių ir krūmų kirtimui ar kitokiam pašalinimui.

Atsižvelgiant į tai, kad atvejai, kada nereikia leidimo saugotinių medžių ir krūmų kirtimui ar kitokiam pašalinimui, yra nustatyti Aprašo 10 punkte, o savivaldybės tarybai nesuteikti įgaliojimai savo sprendimu pakeisti – susiaurinti ar išplėsti – Aprašo nuostatų, darytina išvada, kad Taisyklių 18 punktas privalo atitikti Aprašo 10 punkte nustatytus atvejus. O jie yra tokie:

10. *Leidimo medžių ir krūmų kirtimui ar kitokiam pašalinimui, genėjimui nereikia:*

10.1. *kai jie auga:*

10.1.1. *vandens telkiniuose, grioviuose, pylimų (polderių) ir griovių (išskyrus sureguliuotas upes ir upelius) šlaituose;*

10.1.2. ant įrašytų į melioruotos žemės ir melioracijos statinių apskaitą: slenksčių, greitviečių, vandens pralaidų, drenažo rinktuvų ir sausintuvų, siurblių, tvenkinių žemės užtvankų, pylimų, drėkinimo vamzdinių, šulinių, vandens nuleistuvų, siurblių ir 15 m atstumu nuo jų pakraščio, grioviuose ir jų šlaituose (išskyrus sureguliuotas upių vagas), griovio priežiūros juostoje;

10.1.3. ant pastatų stogų, pamatų ar kitų jo dalių;

10.1.4. kapavietėse (suderinus su kapinių priežiūrą vykdančia organizacija ar atsakingu asmeniu), išskyrus kultūros paveldo objektų teritorijas;

10.2. invazinėms medžių rūšims, įrašytoms į Invazinių Lietuvoje rūšių sąrašą, patvirtintą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2004 m. rugpjūčio 16 d. įsakymu Nr. D1-433 „Dėl Invazinių Lietuvoje rūšių sąrašo patvirtinimo“;

10.3. formuojant gyvatvores ir karpant medžių šakas kelio ženklų veikimo zonose.

Įvertinus Taisyklių 18 punkte nustatytus atvejus ir Aprašo 10 punkte nustatytus atvejus, konstatuotina, jog Taisyklių 18 punkte nėra nustatyti Aprašo 10.1.1, 10.1.2, 10.1.4 (išskyrus želdinių savininkų pasodintų tujų, kadagių ir kitų žemaūgių dekoratyvinių spygliuočių kirtimą/šalinimą), 10.2 bei 10.3 punktuose nustatyti atvejai. Todėl darytina išvada, kad **Taisyklės, ta apimtimi, kuria nėra nustatyti visi Aprašo 10 punkte reglamentuojami atvejai, kada nereikia leidimų kirsti/šalinti saugotinus medžius ir krūmus, neatitinka Aprašo 10.1.1, 10.1.2, 10.1.4, 10.2, 10.3 punktų, o tuo pačiu ir Želdynų įstatymo 20 straipsnio 3 dalies nuostatų bei teisėtumo principo.**

Akcentuotina, jog teisėkūroje turi būti vadovujamasi ir aiškumo principu (Teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 6 punktą), reiškiančiu, kad teisės aktuose nustatytas teisinis reguliavimas turi būti logiškas, nuoseklus, glaustas, suprantamas, **tikslus, aiškus ir nedviprasmiškas**. Todėl atsižvelgiant į Taisyklėse apibrėžtą leidimo sąvoką, ir siekiant teisinio aiškumo, 18 punkte neturi būti rašomi medžiai ir krūmai, kurie nėra priskiriami saugotiniams apskritai ar kurie yra apibrėžti Kriterijų sąrašo 1 punkte kaip išimtis ir todėl nėra taikomos Kriterijų sąrašo nuostatos. Pvz., nors Taisyklėse *leidimas* apibrėžtas kaip leidimas atlikti *saugotinų* medžių ir krūmų kirtimą, persodinimą ar kitokį pašalinimą, genėjimo darbus, tačiau Taisyklių 18.6 punktas nustato, jog leidimo nereikia želdiniams, kurie nėra saugotini, taip pat Taisyklės nustato, jog leidimo nereikia vaismedžiams, vaiskrūmiams, natūraliai išaugusiems krūmams (išskyrus bendro naudojimo teritorijoje) (18.1 p.), kuriems Kriterijų sąrašo nuostatos nėra taikomos. Atsižvelgiant į tai, yra sukuriamas teisinio reglamentavimo dviprasmiškumas ir neaiškumas, todėl darytina išvada, jog Taisyklių 18 punktas, išskyrus 18.2 papunktį ir iš dalies 18.4 papunktį (nes susiaurina atvejus, kada nereikia gauti leidimų kirsti medžius ar krūmus, ar atlikti kitokius patvarkymus kapavietėse) neatitinka Teisėkūros pagrindų įstatyme įtvirtinto aiškumo principo.

IV. Želdynų įstatymo 22 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad *želdynai kuriami, želdiniai veisiami vadovaujantis teritorijų planavimo dokumentais, želdynų tvarkymo ir kūrimo projektais ir Aplinkos ministerijos patvirtintomis Medžių ir krūmų veisimo, vejų ir gėlynų įrengimo taisyklėmis*. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2007-12-29 įsakymu Nr. D1-717 patvirtintų Medžių ir krūmų veisimo, vejų ir gėlynų įrengimo taisyklių (toliau – Medžių veisimo taisyklės) 5 punkte nustatyti medžių ir krūmų veisimo reikalavimai. Minimas punktas nustato, jog medžiai ir krūmai veisiami:

„5.1. medžiai – ne arčiau kaip 10 m atstumu, krūmai, aukštesni kaip 2 m – 2,5 m atstumu, kiti krūmai – 1,5 m atstumu nuo daugiabučių gyvenamųjų pastatų sienų su langais, išskyrus teritorijas tarp pastatų ir gatvių ar kelių;

5.2. medžiai – ne arčiau kaip 5 m atstumu, krūmai – 1,5 m atstumu nuo pastatų (išskyrus nurodytus 5.1 papunktyje) sienų;

5.3. medžiai – 4 m atstumu nuo apšvietimo tinklo ar inžinerinių statinių atramų;

5.4. medžiai – ne arčiau kaip 3 m atstumu, krūmai – 1 m atstumu nuo atraminių sienelių papėdės išorinės pusės;

5.5. be kaimyninio sklypo savininko, valdytojo ar įgalioto asmens sutikimo raštu:

5.5.1. medžiai iki 3 m aukščio ir krūmai, užaugantys iki 3 m, – ne arčiau kaip 2 m, kiti medžiai – ne arčiau kaip 3 m, šiaurinėje (tarp (>)315° ir (<)45°) sklypo pusėje – ne arčiau kaip 5 m, kiti

krūmai – ne arčiau kaip 1 m atstumu nuo kaimyninio sklypo ribos ir tokiu atstumu vienas nuo kito, kad tarp užaugusių medžių lajų ar krūmų išorinių stiebų būtų ne mažesnis kaip 1 m atstumas;

5.5.2. gyvatvorė – ne arčiau kaip 1 m atstumu nuo kaimyninio sklypo ribos ir formuojama ne aukštesnė kaip 1,3 m, išskyrus pietinę (tarp 135° ir 225°) sklypo pusę, kur gyvatvorė gali būti iki 2 m aukščio;

5.6. nuo požeminių inžinerinių tinklų ir objektų, neišvardintų 5.1–5.5 papunkčiuose, sodinami kaip reglamentuota Specialiosiose žemės ir miško naudojimo sąlygose, patvirtintose Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1992 m. gegužės 12 d. nutarimu Nr. 343 „Dėl specialiųjų žemės ir miško naudojimo sąlygų patvirtinimo“ (toliau – Specialiosios žemės ir miško naudojimo sąlygos) arba aplinkos ministro įsakymais patvirtintuose statybos techniniuose reglamentuose, kuriuose yra nurodomi medžių ir krūmų sodinimo atstumai.“

Taisyklių 26 punkte savivaldybės taryba taip pat nustatė medžių ir krūmų sodinimo reikalavimus, t. y. medžiai ir krūmai sodinami:

26.1. medžiai – ne arčiau kaip 10 m atstumu, krūmai, aukštesni kaip 2 m, – 2,5 m atstumu nuo pastatų sienų su langais;

26.2. medžiai – ne arčiau kaip 5 m atstumu, krūmai – 2,5 m atstumu nuo belangių sienų ir nuo monolitinių tvorų;

26.3. medžiai – ne arčiau kaip 3 m atstumu, krūmai – 1 m atstumu nuo atraminių sienučių;

26.4. medžiai – 4 m atstumu nuo apšvietimo stulpų, kolonų ir atramų;

26.5. krūmai – ne arčiau kaip 1 m, medžiai iki 3 m aukščio ir krūmai, užaugantys iki 3 m, – ne arčiau kaip 2 m, kiti medžiai – 3 m atstumu nuo kaimyninio sklypo ribos ir gatvės raudonųjų linijų;

26.6. sklypo šiaurinėje, šiaurės rytų ir šiaurės vakarų pusėje – ne aukštesnės kaip 1,3 m gyvatvorės;

26.7. krūmai juostoje, skiriančioje priešingo eismo kryptis gatvėje, – ne aukštesni kaip 1 m;

26.8. magistralinių gatvių šaligatvio plote turi būti ne siauresnės kaip 2 m pločio juostos medžiams sodinti. Jose medžiai ir krūmai veisiami ne arčiau kaip 1,2 m nuo važiuojamosios dalies eismo juostos krašto, krūmų juostų plotis turi būti ne mažesnis nei 1 m;

26.9. vietinės reikšmės gatvėse, kuriose pastatai atitolinti ne mažiau kaip 15 m nuo šaligatvio išorinio krašto, medžiai sodinami vejoje greta šaligatvio. Nuo šaligatvio jie atitolinami 0,7 m, t. y. tiek, kad lajos iš dalies dengtų šaligatvį.

Atsižvelgiant į tai, kad minėtų reikalavimų nustatymas yra priskiriamas ne savivaldybės tarybos, o Aplinkos ministerijos kompetencijai, darytina išvada, kad savivaldybės tarybos Taisyklėse nustatyti reikalavimai medžių ir krūmų sodinimui privalo atitikti Medžių veisimo taisyklėse nustatytus reikalavimus. Tačiau įvertinus Taisyklių 26 punkto nuostatas, konstatuotina, jog Taisyklių 26.1, 26.2, 26.5, 26.6 papunkčiai neatitinka Medžių veisimo taisyklių reikalavimų.

Vadovaujantis Medžių veisimo taisyklių 5.1 punktu, Taisyklių 26.1 papunktyje nustatytas medžių ir krūmų sodinimo atstumas turi būti skaičiuojamas ne nuo bet kokių, o nuo daugiabučių gyvenamųjų pastatų sienų su langais, išskyrus teritorijas tarp pastatų ir gatvių ar kelių. Taip pat turi būti nustatytas ir kitų krūmų atstumas nuo minėtų pastatų – 1,5 m.

Vadovaujantis Medžių veisimo taisyklių 5.2 punktu, Taisyklių 26.2 papunktyje nurodytas medžių ir krūmų sodinimo atstumas turi būti skaičiuojamas nuo bet kokių pastatų (išskyrus pastatus nurodytus Medžių veisimo taisyklių 5.1 papunktyje), o krūmų sodinimo atstumas turi būti 1,5 m.

Taisyklių 26.5 papunktyje neišskirtas medžių ir krūmų, užaugančių iki 3 metrų bei kitų medžių sodinimo atstumas šiaurinėje sklypo pusėje, kuris vadovaujantis Medžių veisimo taisyklių 5.5.1. papunkčiu turi būti ne arčiau kaip 5 metrai nuo kaimyninio sklypo ribos. Taip pat nenustatyti atstumai tarp sodinamų medžių ar krūmų.

Taisyklių 26.6 papunktyje nenustatytas Medžių veisimo taisyklių 5.5.2 papunktyje nurodytas gyvatvorių sodinimo atstumas nuo kaimyninio sklypo ribos. Taip pat nenustatytas maksimalus gyvatvorės aukštis pietinėje sklypo pusėje.

Apibendrinant tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad **Taisyklių 26.1, 26.2, 26.5, 26.6 papunkčiai neatitinka Želdynų įstatymo 22 straipsnio 1 dalies, Medžių veisimo taisyklių 5 punkto nuostatų bei pažeidžia teisėtumo ir aiškumo principus.**

V. Taip pat atkreiptinas dėmesys, jog Taisyklių 34 punkte nurodytas teisės aktas – STR 1.05.06:2010 „Statinio projektavimas“ nuo 2017 m. sausio 1 d. yra pripažintas netekusiu galios. Todėl atitinkamai turi būti pakoreguotas ir šis punktas, nurodant galiojantį teisės aktą.

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, bei vadovaudamasi Lietuvos Respublikos savivaldybių administracinės priežiūros įstatymo 5 straipsnio 1 dalies 1 punktu, siūlau Vilniaus miesto savivaldybės tarybai svarstyti Vilniaus miesto savivaldybės tarybos 2016-05-11 sprendimo Nr. 1-446 1 punktu patvirtintų Vilniaus miesto savivaldybės želdynų ir želdinių apsaugos taisyklių 9, 10.2, 18, 26.1, 26.2, 26. 5, 26.6 bei 1 priedo 6 eilutės pakeitimo, suderinant su aukščiau minėtų teisės aktų nuostatomis, klausimą.

Šis teikimas turi būti apsvarstytas artimiausiame savivaldybės tarybos posėdyje (bet ne vėliau kaip per mėnesį) nuo teikimo gavimo dienos. Apie priimtą sprendimą Vyriausybės atstovui turi būti pranešta per 10 dienų nuo sprendimo priėmimo dienos. Informuoju, jog per nustatytą terminą nepakeitus ginčijamo teisės akto (nepranešus apie teikimo įvykdymą ar atsisakius jį tenkinti) bus kreipiamasi į teismą.

Taip pat informuoju, jog vadovaujantis Savivaldybių administracinės priežiūros įstatymo 6 straipsnio 1 dalies 5 punktu, Vyriausybės atstovas turi teisę nustatyti kitą nurodytų veiksmų įvykdymo terminą, jeigu gautas pagal kompetenciją savivaldybės administravimo subjekto motyvuotas prašymas šį terminą pratęsti.

Vadovaujantis Savivaldybių administracinės priežiūros įstatymo 4 straipsnio 9 dalimi, meras artimiausiame savivaldybės tarybos posėdyje privalo su šia informacija supažindinti savivaldybės tarybos narius.

Vyriausybės atstovė

Vilda Vaičiūnienė